Председник босанскохерцеговачког ентитета Републике Српске Милорад Додик прави је миљеник београдских медија, извештава Слободна Европа и наставља да се притом ретко спомиње да је Република Српска само саставни део суседне државе, док се везе између Београда и Бањалуке описују као пример идиличних односа у региону.

Готово да нема дана да простор у новинама и телевизијским програмима не заузимају Додикове тврдње о томе како је само питање дана када ће се Босна распасти, наводном бошњачком унитаризму, дипломатским успесима Бањалуке, економском процвату Републике Српске, настављају „слободни Европљани.“

На крају је, ето кључног аргумента за стање у српским медијима, и у листу „Данас“ на насловној страни осванув специјални додатак поводом 20 година Републике Српске у коме централно место заузима интервју са Додиком и његова нова парола: „Српска хоће у ЕУ“.

Зоран Пановић, главни и одговорни уредник „Данаса“, каже да је повод за овај темат био покушај актуелизације односа у БиХ.

„И са те стране смо видели веома занимљиву ствар, и Милорад Додик је дао интервју нама, да видимо да је то једна политика која је и за ЕУ, а с друге стране, та политика изазива доста контроверзи и у региону тако да је то по мени јако добро питање и провокативно за једну даљу полемику“, каже Пановић.

Лист „Данас“ један је од ретких либералних гласила у Србији, квалификује га даље Слободна Европа, па на питање о томе да ли би његови читаоци могли да буду изненађени овом врстом пажње која се посвећује Додику, Пановић каже да хоће бити изненађени јер је то једна врста провокације.

„Провокација постоји, али ја увек очекујем дијалог, варнице, полемику, једну врсту и костернације и изненађења јер то је по мени циљ посла“, каже уредник „Данаса“ Зоран

Пановић.

Добро, бре, кажем сам себи, шта ти треба да се свађаш с било ким у дане овог божићног лагања кад свако сваком тобож жели мир и помирење, али, ето, ђаво ми не да мира.

Прво, ако је дневник Данас оцењен као један од малобројних либералних гласила у Србији зар та дефиниција, либералска, не носи са собом и право „Данаса“ да интервјуише Милорада Додика или је то либералима - забрањено.

Не бих рекао да су његови читаоци малоумни и да немају мишљење о ономе што Додик ради и говори, или га, по новој дефиницији либерализма, треба спречити да говори ако га већ не можеш спречити да ради на основу већинске воље гласачког тела.

Да ли „Данас“ треба да се прави да не постоји Миле Додик све у име либералних начела?

Али, није ме ни то изнервирало. Има у том поповању Слободне Европе једно потпуно глупо поимање читалаца као стоке. То је оно кад питају Пановића „да ли би његови читаоци могли бити изненађени... пажњом која се посвећује Додику.”

А највише ме је изнервирало што им он објашњава ствар, политику и контекст, уместо да се позове на сопственог колумнисту и пошаље их у пословичног Црвеног бана.

(Блиц)